

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง ศึกษาสมรรถภาพทางกายด้านความคล่องแคล่วไวของนักศึกษา
กลุ่มตัวอย่าง ระดับชั้น ปวส.2 วิทยาลัยการอาชีพกันตัง ปีการศึกษา 2/2567

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนมีวัตถุประสงค์เพื่อสมรรถภาพทางกายตาม
มาตรฐานคุณวุฒิการศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพกันตัง มาตรฐานข้อที่ 1 ผู้เรียนและผู้สำเร็จ
การศึกษา ต้องมีข้อที่ 1 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามกำหนด

ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยโดยใช้แบบฝึกการเคลื่อนไหว

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างในระดับชั้น ปวส.2 วิทยาลัยการอาชีพกันตัง
ปีการศึกษา 2/2567 มีสมรรถภาพทางกาย ด้านความคล่องตัว ดี ดังนั้นแบบฝึกการเคลื่อนไหวมีผล
ต่อการพัฒนาสมรรถภาพทางกายด้านความคล่องตัวของนักศึกษาดีขึ้น

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวนพพรรษ พงศ์พัทลุง

ชื่อเรื่อง : ผลการใช้แอปพลิเคชัน TikTok เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ของนักเรียนระดับชั้น ปวช. 1 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลังวิทยาลัยการอาชีพกันตัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

ปีการศึกษา : 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองที่ต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยของนักเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้แอปพลิเคชัน TikTok ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทย ก่อนและหลังเรียนของนักเรียน ระดับ ปวช.1 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง เรื่องทักษะการพูดในงานอาชีพ วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ 2) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพของนักเรียน ระดับชั้น ปวช.1 ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพหมวดหลักสูตรแกนกลาง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักเรียนระดับชั้น ปวช. 1 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยการอาชีพกันตัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการพูดในงานอาชีพจำนวน 1 แผน 2) วิดีโอต้นแบบการพูดจาก TikTok 3) แบบประเมินผลการพูดก่อนและหลังเรียนจำนวน 1 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ค่าประสิทธิภาพของนวัตกรรม E1/E2 ค่าสถิติทดสอบ t-test ผลการวิจัย พบว่า

1. แบบฝึกเสริมทักษะโดยใช้แอปพลิเคชัน TikTok เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.70 / 83.10 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ผลการใช้แอปพลิเคชัน TikTok เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทย หลังการฝึกโดยใช้วิดีโอต้นแบบการพูดในงานอาชีพสูงกว่าก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ชื่อผู้วิจัย : นายสหรัฐ เพชรทองอ่อน

ชื่อเรื่อง : การใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนด้านคำศัพท์ของผู้เรียนด้วยโปรแกรม Quizlet

ปีการศึกษา : 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะด้านการออกเสียงและการเขียนคำศัพท์ของผู้เรียนด้วยโปรแกรม Quizlet การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1.) เพื่อพัฒนาทักษะด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนด้านคำศัพท์ของผู้เรียนด้วยโปรแกรม Quizlet 2.) เพื่อพัฒนาทักษะด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนด้านคำศัพท์ของผู้เรียนด้วยโปรแกรม Quizlet ประชารวม Quizlet ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับชั้นปีที่ 3 กลุ่ม บข.3 และ คบ.3 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบจำเพาะเจาะจง(Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1.แบบกิจกรรม Quizlet 2.แบบทดสอบก่อนและหลังกิจกรรม 3.แบบสังเกตพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบ ความเข้าใจ ความมีวินัย ความอดทน กระตือรือร้น ความมุ่งมั่น และความมีน้ำใจ หลังจากการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย(μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(σ)

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวเมย์วิภา อวนช่อง

ชื่อเรื่อง : การศึกษาพฤติกรรมของนักเรียน ระดับ ปวช.๒

แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ในรายวิชาพลังงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗

ปีการศึกษา : ๒/๒๕๖๗

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมของนักเรียน ระดับ ปวช.๒ แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ในรายวิชาพลังงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยโดยให้นักเรียนเรียงลำดับสาเหตุการไม่ส่งงาน / การบ้านตามลำดับที่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดจากลำดับ ๑ - ๑๕ และได้ทำการนำผลของแต่ละสาเหตุ มาหาค่า ร้อยละ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์และหาข้อสรุปพร้อมทั้งนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน

ผลการศึกษาปรากฏว่า จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษา ระดับ ปวช.๒ แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ลำดับที่ ๑ คือ การให้การบ้านมากเกินไป และแบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ โดยคิดจากนักเรียน ๘ คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ ๑ และ ๒ จำนวน ๘ คน คิดเป็น ร้อยละ ๖๕.๘๕

ชื่อเรื่อง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบ ของนักเรียน
ระดับชั้น ปวช.1 สาขางานธุรกิจค้าปลีก ประจำปีภาคเรียนที่ 2/2567

ชื่อผู้วิจัย นางนฤมล เยาว์ดำ

สถานศึกษา วิทยาลัยการอาชีพกันตัง

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ ให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 สาขา งานธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยการอาชีพกันตัง โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรม ของผู้เรียนในการเข้าเรียนไม่ตรงเวลา การโดดเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาในการจัดการ เรียนการสอนกลุ่มอื่น ๆ ด้วย การสร้างวินัยเชิงบวก โดยครูผู้สอนทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ภายใน ห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียน หรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความ เต็มใจ

นฤมล เยาว์ดำ

ครูประจำแผนกวิชาธุรกิจค้าปลีก

ชื่อผู้วิจัย : นางอนุนมา ชูสิงห์
ชื่อเรื่อง :

: การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและคุณธรรมรับผลิตของนักศึกษา
ปวส.2 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ในรายวิชา
กฎหมายทั่วไปในงานอาชีพ วิทยาลัยการอาชีพกันตัง
ปีการศึกษา : 2567

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยและ
ความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนรู้ขั้นของนักศึกษา ปวส.2 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ในรายวิชากฎหมายทั่วไปในงานอาชีพ วิทยาลัยการอาชีพกันตัง โดย
มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบ
แบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการ
เรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ทำให้
นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน
รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มี
ความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมาย
และส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

ชื่องานวิจัย : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์อุตสาหกรรม ของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพกันตัง
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI

ชื่อผู้วิจัย : กาญจนา วัฒนแผลง

ปีการศึกษา : 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์อุตสาหกรรม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพกันตัง จังหวัดตรัง ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพกันตัง รายวิชา คณิตศาสตร์ อุตสาหกรรม รหัส 20000-1402 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาคณิตศาสตร์อุตสาหกรรม และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สูตรคำนวณหาค่า t-test แบบ Dependent Samples สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์อุตสาหกรรมระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน ด้วยวิธีการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพกันตัง สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่อเรื่อง : การศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงานของนักเรียน ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ปีที่ 1 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยการอาชีพกันตัง
ชื่อ : นายปรกรณ์เกียรติ ไหมทอง
สาขาวิชา : ธุรกิจค้าปลีก
ปีการศึกษา : 2/2567

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงานของนักเรียนชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยการอาชีพกันตัง ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2567 จำนวน 9 คน

จากการวิจัยพบว่าการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นถึงสาเหตุที่ไม่ส่งงาน
ตามกำหนดเวลา ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก วิทยาลัยการอาชีพ
กันตัง แสดงให้เห็นว่าสาเหตุที่ไม่ส่งงานตามกำหนด โดยทำการเรียงลำดับจากสาเหตุที่ นักเรียนคิดว่าเป็น
สาเหตุที่สำคัญที่สุดจนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุด 3 อันดับดังต่อไปนี้ ลำดับที่ 1 ไม่มีคอมพิวเตอร์ในการทำงาน
จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 67 ลำดับที่ 2 งานหาย ไม่ได้บันทึก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 22 ลำดับที่ 3
งานที่ได้รับมอบหมายมากเกินไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 11

ชื่อผู้วิจัย : นายนวนาน จันทร์รัตน์

ชื่อเรื่อง : การศึกษาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่องระบบฉีดน้ำมันเชื้อเพลิง PGM-FI และระบบไฟฟ้ารถจักรยานยนต์ รายวิชางานจักรยานยนต์

พ.ศ. : 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย การศึกษาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้เรื่องระบบฉีดน้ำมันเชื้อเพลิงPGM-FI และระบบไฟฟ้ารถจักรยานยนต์ รายวิชางานจักรยานยนต์ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชางานจักรยานยนต์ เรื่องระบบฉีดน้ำมันเชื้อเพลิงPGM-FI และระบบไฟฟ้ารถจักรยานยนต์ ระหว่างก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบการวิจัยเป็นฐาน ตาม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ปวช. 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชางานจักรยานยนต์ ทำการสุ่มจับฉลาก เลือกใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นในรูปแบบวิธีการจัดการเรียนแบบการใช้วิจัยเป็นฐาน กับกลุ่มรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ และทำเครื่องมือเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนในการทดลองให้ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินค่าความสอดคล้องได้ผลการประเมินเท่ากับ 0.93 จากนั้นนำเครื่องมือไปใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อทำการจัดการเรียนการสอนโดยมีทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนทั้งสองกลุ่ม และได้ผลการทดสอบ t-test ของกลุ่มปกติ คะแนนที่เฉลี่ยก่อนเรียน 42.76 คะแนนที่เฉลี่ยหลังเรียน 57.24 สรุปค่าคะแนนที่เฉลี่ย หลังเรียนสูงขึ้น ร้อยละ 33.87 ได้ผลการทดสอบ t-test ของกลุ่มทดลอง คะแนนที่เฉลี่ยก่อนเรียน 41.12 คะแนนที่เฉลี่ยหลังเรียน 58.88 สรุปค่าคะแนนที่เฉลี่ย หลังเรียนสูงขึ้น ร้อยละ 43.22 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนที่เฉลี่ยที่สูงขึ้นจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรูปแบบการใช้วิจัยเป็นฐานมีคะแนนที่เฉลี่ยที่สูงกว่าการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ เมื่อนำค่าคะแนนที่ได้จากการทดลองมาทำการทดสอบสมมติฐาน โดยกำหนดค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.05 เปิดตาราง Table C Critical values of t ได้ค่า t เท่ากับ 1.686 และทำการคำนวณหาค่าที่จากสูตร ได้เท่ากับ 1.53 ผลการทดสอบสรุปให้ยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 เนื่องจากค่า t

กิตติกรรมประกาศ

ชื่อผู้วิจัย : นายภานุกร อ่อนประสงค์

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาทักษะการใช้โปรแกรม Microsoft Word โดยใช้แบบฝึกทักษะควบคู่กับเอกสารประกอบการเรียนสำหรับนักเรียนระดับชั้น ปวช. รหัสวิชา 21910-2004
รายวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ

ปีการศึกษา : 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการใช้โปรแกรม Microsoft Word โดยใช้แบบฝึกทักษะควบคู่กับเอกสารประกอบการเรียนสำหรับนักเรียนระดับชั้น ปวช. รหัสวิชา 21910-2004 รายวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2567 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ หลังใช้แบบฝึกทักษะควบคู่กับเอกสารประกอบการเรียน เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องโปรแกรมประมวลผลคำ ก่อนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะควบคู่กับเอกสารประกอบการเรียน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม อด.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยการอาชีพกันตัง จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบจำเพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะควบคู่กับเอกสารประกอบการเรียนรายวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ รายวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ เป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ผลการวิจัยพบว่า หลังใช้ แบบฝึกทักษะควบคู่กับเอกสารประกอบการเรียนรายวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม 16.77 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.64 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 83.85 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 เมื่อพิจารณาคะแนนเป็นรายบุคคล พบว่านักเรียนมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 และจากการวิจัยพบว่าการเรียนด้วย แบบฝึกทักษะควบคู่กับเอกสารประกอบการเรียนรายวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ นักเรียนทำคะแนนสูงสุดได้ 13 คะแนน และคะแนนต่ำสุดได้ 9 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ย (μ) ก่อนเรียน เท่ากับ 10.85 คิดเป็นร้อยละ 54.23 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) เท่ากับ 1.28 และหลังเรียนด้วย แบบฝึกทักษะควบคู่กับเอกสารประกอบการเรียนรายวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ นักเรียนทำคะแนนสูงสุดได้ 19 คะแนน คะแนนต่ำสุดได้ 13 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ย (μ) หลังเรียน เท่ากับ 16.77 คิดเป็นร้อยละ 83.85 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) เท่ากับ 1.64 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าหลังเรียนด้วย แบบฝึกทักษะควบคู่กับเอกสารประกอบการเรียนรายวิชาโปรแกรมประมวลผลคำนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ชื่องานวิจัย

การพัฒนาสื่อการสอน เรื่อง การประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ
ในรายวิชา โปรแกรมนำเสนอ รหัสวิชา 21910-2006
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

ชื่อผู้วิจัย

นางสาวชนัญชิตา แซ่เจี๊ยะ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ฝ่ายวิชาการ
วิทยาลัยการอาชีพกันตัง

เค้าโครงงานวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาสื่อการสอน เรื่อง การประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ สำหรับ
นักเรียน ระดับชั้น ปวช.1 แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยการอาชีพกันตัง จังหวัดตรัง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยการอาชีพ กันตัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ที่มีปัญหาด้านเรียน เรื่อง การประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ จำนวน 16 คน ใช้เวลาในการทดลองจำนวน 4 คาบเรียน คาบละ 60 นาที เป็นเวลา 2 วัน สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล คือ การเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การหาค่าร้อยละ ความก้าวหน้า ผลการทดลองพบว่า

1. สื่อการสอนการเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไร้สายมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้
2. นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาด้วยสื่อการสอน เรื่อง การประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ มีทักษะด้านการ

เรียนรู้เพิ่มมากขึ้นโดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 80

ชื่อผู้วิจัย : นายณัฐพัชร์ เจริญ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียน ระดับชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. ชั้นปีที่ 1-3 แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล
วิทยาลัยการอาชีพกันตัง

ปีการศึกษา : 2567

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.1-3 วิทยาลัยการอาชีพกันตัง ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียนจำนวน 15 ข้อ โดยให้นักเรียนเรียงลำดับสาเหตุการไม่ส่งงาน / การบ้านตามลำดับที่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดจากลำดับ 1 - 15 และได้ทำการนำผลของแต่ละสาเหตุ มาหาค่า ร้อยละแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์และหาข้อสรุปพร้อมทั้งนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน

ผลการศึกษาปรากฏว่า จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.1แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ลำดับที่ 1 คือ การให้การบ้านมากเกินไป และครูอธิบายเร็วเกินไป โดยคิดจากนักเรียน 27 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 จำนวน 23 คน คิดเป็น ร้อยละ 38.93

ชื่องานวิจัย การพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา งานเครื่องล่างรถยนต์ ของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ ๒ สาขางาน ยานยนต์ วิทยาลัยการอาชีพกันตัง

ผู้วิจัย นายธนบดี น้ำเอื้อง

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทต่อผู้เรียนมากขึ้น จนทำให้ครูผู้สอนต้องพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเพื่อ
ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและยังช่วยผู้เรียนส่วนใหญ่มีความเข้าใจมากขึ้น ผู้จัดทำวิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการเรียนและ
ผลการเรียนของนักเรียนในรายวิชาเชื้อเพลิงและวัสดุหล่อลื่น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานยาน
ยนต์ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ จากผลการวิจัย พบว่านักเรียนดังกล่าวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชางาน
เครื่องล่างรถยนต์ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.15 อยู่ในเกณฑ์ ดีเยี่ยม (Excellent)

หัวข้องานวิจัย

การศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะเครื่องมือวัดละเอียดข้างยนต์ ในรายวิชา
งานวัดละเอียดข้างยนต์ของนักศึกษา ระดับ ปวช. 2 แผนกวิชาช่างยนต์
วิทยาลัยการอาชีพกันตัง

ผู้วิจัย

นายธนกฤต ไพรัตน์

ตำแหน่ง

ครูผู้ช่วย

สังกัด

วิทยาลัยการอาชีพกันตัง

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ

บทคัดย่อ

มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบทักษะการใช้แบบฝึกทักษะเครื่องมือวัดละเอียดข้างยนต์ก่อนและ
หลังการใช้แบบฝึก และเพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักศึกษาที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะใช้แบบฝึกทักษะ
เครื่องมือวัดละเอียดข้างยนต์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างยนต์วิทยาลัยการอาชีพกันตัง จำนวน 14 คน ซึ่งได้มาโดย การเลือกสุ่มแบบ
เจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียน
และหลังเรียนอัตนัย จำนวน 20 ข้อและแบบประเมินความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะเครื่องมือวัด
ละเอียดข้างยนต์ เป็นลักษณะแบบสอบถาม เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก
ซึ่งเป็นการสอบถามความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ โดยมีระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ คือ 5 มากที่สุด
ระดับ 4 มาก ระดับ 3 ปานกลาง ระดับ 2 น้อย และระดับ 1 น้อยที่สุด เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
ได้แก่ แบบฝึกทักษะการคำนวณตัวเลขที่เป็นทศนิยม จำนวน 3 แบบฝึก

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า เมื่อเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะใช้แบบฝึกทักษะเครื่องมือวัด
ละเอียดข้างยนต์โดยใช้แบบทดสอบก่อนและหลัง การทดสอบก่อนเรียนมีคะแนนรวมคิดเป็นร้อยละ 33.66
มีค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) 6.73 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) 1.62 สำหรับการทดสอบหลังเรียนมี
คะแนนรวมคิดเป็นร้อยละ 81 มีค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) 16.20 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) 1.70 ซึ่ง
แสดงให้เห็นว่านักศึกษา มีการใช้แบบฝึกทักษะเครื่องมือวัดละเอียดข้างยนต์สูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และ
นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะใช้แบบฝึกทักษะเครื่องมือวัดละเอียดข้างยนต์โดยรวมอยู่ใน
ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ที่ 4.59 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) 0.14

ชื่องานวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานเครื่องยนต์แก๊สโซลีนนักเรียนระดับชั้น ปวช.1

โดยการสอนโดยการใ้ใช้ใบงาน

ผู้วิจัย นายพงศธร หนูเล็ก

หน่วยงาน วิทยาลัยการอาชีพกันตัง

ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานเครื่องยนต์แก๊สโซลีนนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 โดยการสอนโดยการใ้ใช้ใบงาน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใ้ใช้ใบงานที่มีผลต่อการเรียนรู้และเพื่อเปรียบเทียบผลของการใ้ใช้ใบงานของนักเรียนชั้น ปวช.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้น ปวช.1 แผนกวิชาช่างยนต์ ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชางานเครื่องยนต์แก๊สโซลีน ภาคเรียนที่ 1/2566 และภาคเรียนที่ 2/2567 จำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ใบงานในรายวิชางานเครื่องยนต์แก๊สโซลีน และแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า T-test

ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ มีคะแนนประเมิน คิดเป็นร้อยละ 60.74 และนักเรียนในกลุ่มทดลองที่สอนแบบการใ้ใช้ใบงานคิดเป็นร้อยละ 79.26 มีผลต่างของคะแนนคิดเป็นร้อยละ 18.25 แสดงว่านักเรียนในกลุ่มที่ใ้ใช้ใบงานมีผลการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใ้ใช้ใบงาน 2.ผลการเปรียบเทียบ กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองการสอนแบบใ้ใช้ใบงาน ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ชื่องานวิจัย

การพัฒนาทักษะด้านการเรียนรู้และการแสดงออกของผู้เรียน ในรายวิชามอเตอร์ไฟฟ้ากระแสสลับ

ชื่อผู้วิจัย

นายมุฮัมมัดรอปี อามะ

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1. เพื่อศึกษาการใช้กระบวนการกลุ่มในการแก้ปัญหา นักเรียนชั้น ปวช.ปีที่ 2 มีพฤติกรรมขาดความกล้าแสดงออกและไม่ค่อยมีทักษะทางด้านการเรียนรู้ที่เหมาะสมในชั้นเรียน รายวิชามอเตอร์ไฟฟ้ากระแสสลับ 2. เพื่อเปรียบเทียบผลของกระบวนการกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมขาดความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน รายวิชามอเตอร์ไฟฟ้ากระแสสลับ ก่อนการใช้กระบวนการกลุ่มและหลังการใช้กระบวนการกลุ่ม

การวิจัยครั้งนี้เป็นการแก้ปัญหานักเรียนชั้นนักเรียนชั้น ปวช.ปีที่ 2 ที่มีพฤติกรรมขาดความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียนรายวิชามอเตอร์ไฟฟ้ากระแสสลับ โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ชั้น ปวช.ปีที่ 2 เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนในการเรียนรู้ ซึ่งศึกษาโดยการสังเกตและสอบถามนักเรียนพบว่าสาเหตุของการที่ให้นักเรียนไม่กล้าแสดงออกในชั้นเรียนนั้นเกิดจากความขาดความมั่นใจในการตอบคำถาม นักเรียนไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ด้วยกลัวว่าความคิดเห็นนั้นจะผิด หรือถูก ตรงประเด็นที่จะแสดงความคิดเห็นหรือไม่ อีกทั้งยังขาดความรู้ที่จะแสดงออก รวมทั้งความประหม่าในการพูด กลัวจะถูกเพื่อนและครูหยอกล้อหรือตำหนิ ผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการกลุ่ม

ผลการวิจัยพบว่า การแก้ปัญหานักเรียนชั้น ปวช.ปีที่ 2 ที่มีพฤติกรรมขาดความกล้าแสดงออกและทักษะทางด้านการเรียนรู้ที่เหมาะสมในชั้นเรียนรายวิชามอเตอร์ไฟฟ้ากระแสสลับ โดยใช้กระบวนการกลุ่มสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มนักเรียนมีความกล้าแสดงพฤติกรรมอย่างเหมาะสมในการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการพูด ระดับพฤติกรรมที่ 4.45 ระดับทุกครั้ง ด้านการกระทำ ระดับพฤติกรรมที่ 4.44 ระดับทุกครั้ง และด้านการแสดงความคิดเห็น ระดับพฤติกรรม ที่ 4.35

2. ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มนักเรียนมีความกล้าแสดงพฤติกรรมอย่างเหมาะสมในการเรียนรู้เปรียบเทียบก่อนการใช้กระบวนการกลุ่มทั้ง 3 ด้าน พบว่า ด้านการพูด นักเรียนมีระดับพฤติกรรมดีขึ้นที่ร้อยละ 64.66 ด้านการกระทำ ที่ร้อยละ 63.66 ด้านการแสดงความคิดเห็นที่ร้อยละ 59.16

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความรับผิดชอบการส่งงาน ของนักเรียนระดับชั้นปวช.3

ในรายวิชาการเครื่องมือกลเบื้องต้น โดยการใช้เสริมแรงทางบวก

ปีการศึกษา : 2567

รายงานวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับการส่งงานของนักเรียนในรายวิชาการเครื่องมือกลเบื้องต้น ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.3 แผนกวิชาช่างไฟฟ้า วิทยาลัยการอาชีพกันตัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โดยการวิจัยครั้งนี้ได้ทำแบบบันทึกการส่งงานของนักเรียนที่มีความรับผิดชอบในการส่งงานในรายวิชาการเครื่องมือกลเบื้องต้น ตามที่ครูกำหนดเวลาที่ครูสั่ง ให้เป็นลักษณะนิสัยที่ดีติดตัวนักเรียนไป และจะได้เป็นพื้นฐานในความรับผิดชอบในทุกๆด้านของนักเรียนที่ต้องนำไปใช้จริงๆในชีวิตประจำวัน

จากผลการวิจัย

1.นักเรียนระดับชั้น ปวช.3 แผนกวิชาช่างไฟฟ้า จำนวน 3 คน มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียนในรายวิชาการเครื่องมือกลเบื้องต้น มีกำลังใจและทำคะแนนได้ดีขึ้น และสามารถลดพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบในการทำงานได้เป็นอย่างดี

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน ๒) ความสนใจในรายวิชาการติดตั้งไฟฟ้านอกอาคาร ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน

ค

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และวงจร ของนักเรียน ระดับชั้น ปวช.๑ แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง โดยใช้แบบฝึกหัด ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗		
ผู้วิจัย	นางสาวศิริรัตน์ ไทยเจริญ		
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน		
แผนกวิชา	ช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยการอาชีพกันตัง		
ปีการศึกษา	๒๕๖๗		

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และวงจร ของนักเรียน ระดับชั้นปวช.๑ แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง โดยใช้แบบฝึกหัด ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ กลุ่มตัวอย่างการวิจัยได้แก่นักเรียนระดับชั้น ปวช.๑ แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ที่เรียนวิชาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และวงจร จำนวน ๑๓ คน เก็บเก็บข้อมูลจากการทำแบบฝึกเสริมทักษะการฝึกปฏิบัติงานการวัด การต่อวงจร และการคำนวณ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และวงจร ของนักเรียน ระดับชั้น ปวช.๑ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการต่อและคำนวณวงจรไฟฟ้า ก่อนทดลองมีค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐๐ โดยเทียบกับคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน หลังทดลองมีค่าเฉลี่ย ๗.๐๐ คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๐๐ โดยเทียบกับคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ผลต่างของค่าเฉลี่ยหลังทดลอง และก่อนทดลองเพิ่มขึ้น ๓.๕๐ คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐๐ โดยเทียบกับคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ดังนั้น คะแนนเฉลี่ยในการแก้ปัญหาการต่อและคำนวณวงจรไฟฟ้า ของนักเรียน ระดับชั้น ปวช.๑ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการต่อและคำนวณวงจรไฟฟ้า หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน

ชื่อผู้วิจัย : นางอรอุมา ทิพย์ไสย

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาความสามารถในการเขียนโปรแกรมผ่านกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) สำหรับนักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล

ปีการศึกษา : 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง

มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนโปรแกรม ของนักเรียนระดับ ปวช.2 ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนก่อนและหลังใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนเขียนโปรแกรม 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือในการพัฒนาทักษะการเขียนโปรแกรม เรื่องการพัฒนาความสามารถในการเขียนโปรแกรมผ่านกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) สำหรับนักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ปีการศึกษา: 2567 วิชาการเขียนโปรแกรม ภาษาคอมพิวเตอร์ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. ปีพุทธศักราช 2562

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปวช. ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ของวิทยาลัยการอาชีพกันตัง ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการเขียนโปรแกรม ภาษาคอมพิวเตอร์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 8 คน ที่เลือกโดย เจาะจง (เก่ง กลาง อ่อน)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่

1. แผนการจัดการการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เอกสารที่ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) รวมถึงขั้นตอนการทำงานในกลุ่มและกิจกรรมที่นักเรียนจะเข้าร่วม
2. แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในเรื่องชนิดข้อมูล ตัวแปร นิพจน์ และตัวดำเนินการ โดยอาจประกอบด้วยแบบทดสอบ หรือการประเมินผลงานสร้างสรรค์
3. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ใช้สำหรับสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างการทำงานกลุ่ม เช่น การมีส่วนร่วม การสื่อสาร และความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
4. แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งช่วยในการประเมินประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียน
5. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานกลุ่ม ใช้เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนต่อการทำงานในกลุ่ม และความรู้สึกที่มีต่อการเรียนรู้ร่วมกัน
6. เอกสารประกอบการสอน สื่อการสอนและเอกสารประกอบที่ใช้ในการอธิบายแนวคิดเรื่องชนิดข้อมูล ตัวแปร นิพจน์ และตัวดำเนินการ รวมถึงภาพประกอบและตัวอย่างผลงาน

ชื่อผู้วิจัย : นางปริยากร คุณขุนทด
 ชื่อเรื่อง : การสร้างแบบฝึกทักษะ เรื่องการบันทึกรายการในสมุดรายวันทั่วไปในโปรแกรม EXCEL TGT (Team Games Tournament) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาการประยุกต์โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี (20201-2106) ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 วิทยาลัยการอาชีพกันตัง

ปีการศึกษา : 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะสำหรับการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการประยุกต์โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี (20201-2106) และเพื่อเปรียบเทียบทักษะของผู้เรียนก่อน - หลัง การใช้แบบฝึกทักษะ รายวิชาการประยุกต์โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี (20201-2106) ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ.2562 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ (1) ชุดแบบฝึกทักษะจำนวน 5 ชุด (2) ชุดแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน (3) แบบสอบถามความพึงพอใจ

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ (1) ค่าเฉลี่ย (2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (3) ค่าความเชื่อมั่น (4) การคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) และ (5) สถิติทดสอบค่าที แบบ Dependent (เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนและหลังเรียน)

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการบูรณาการการเรียนการสอนรายวิชาการประยุกต์โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี (20201-2106) ตามเกณฑ์ 63.33/83.33 หมายความว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อแบบฝึกทักษะ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ระหว่างเรียนคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 63.33 และผลการเรียนหลังเรียนของนักศึกษาคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 83.33 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีพัฒนาการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อแบบฝึกทักษะ สูงขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมโดยใช้สื่อแบบฝึกทักษะ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้สื่อแบบฝึกทักษะ จากผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 4.10 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนโดยใช้สื่อแบบฝึกทักษะ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ชื่องานวิจัย	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนโดยใช้แอปพลิเคชัน Kahoot! Play & Create Quizzes รายวิชา การบัญชีเดี่ยวและการกระทบยอด ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพกันตัง
ผู้วิจัย	นางสาวจุฑามาศ พรหมลาด
ตำแหน่ง	ครูผู้ช่วย แผนกวิชาการบัญชี
สถานศึกษาที่สังกัด	วิทยาลัยการอาชีพกันตัง
วุฒิการศึกษา	บัญชีบัณฑิต (บช.บ) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ปีที่ทำการวิจัยเสร็จ	พ.ศ.2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แอปพลิเคชัน Kahoot! Play&Create Quizzes วิชาการบัญชีเดี่ยวและการกระทบยอด ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพกันตัง ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยการอาชีพกันตัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 6 คน ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพกันตัง วิชาการบัญชีเดี่ยวและการกระทบยอด เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับระบบบัญชีเดี่ยว หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันเทคโนโลยีก้าวหน้ามากขึ้นทำให้ผู้คนให้ความสนใจกันอย่างมากมาย ทำให้ส่งผลเสียต่อหลาย ๆ ด้าน ผู้จัดทำจึงคิดที่จะสำรวจความรู้เรื่องการวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสารการบัญชี โดยสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนวิทยาลัยการอาชีพกันตัง ระดับชั้น ปวช. 3 สาขางานการบัญชี จำนวน 10 คน ว่ามีความรู้ในเรื่องนี้มากน้อยเพียงใด มีเครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจ คือแบบทดสอบเรื่องการวิเคราะห์รายการค้าจากเอกสารการบัญชี เป็นแบบอัตนัยจำนวน 5 ข้อ และแบบปรนัยจำนวน 5 ข้อ แล้วนำมาเก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบความครบถ้วนจากแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์หาสถิติ ค่าเฉลี่ยและร้อยละ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่านักเรียนของวิทยาลัยการอาชีพกันตัง ระดับชั้น ปวช. 3 สาขางานการบัญชี มีความรู้เรื่องการบันทึกรายการค้าจากเอกสารทางบัญชี อยู่ในระดับร้อยละ 64

หัวข้อวิจัย ศึกษาปัญหาการวิเคราะห์รายการค้า รายวิชาการบัญชีทางหุ้นส่วน (20201-2008) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพ กันตัง จังหวัดตรัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

ชื่อผู้วิจัย นายกิตติ บัวสวัสดิ์

หน่วยงาน วิทยาลัยการอาชีพกันตัง

ภาคเรียนที่ 2 **ปีการศึกษา** 2567

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัญหาการวิเคราะห์รายการค้า 2) เพื่อให้นักเรียนมีหลักการในการวิเคราะห์รายการค้า 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจากการวิเคราะห์รายการค้า และ 4) เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนในชั้นเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ที่ขาดทักษะในการวิเคราะห์รายการค้าที่ไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 4 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ใบงานการวิเคราะห์รายการค้า แบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนในชั้นเรียน และผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ผลการหาประสิทธิภาพของสื่อที่พัฒนาจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีความเชื่อมั่นสูง และจากการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระหว่างเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการวิเคราะห์รายการค้าต่อการเรียนในชั้นเรียน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.30$)

บทคัดย่อ

ชื่อผู้ทำวิจัย : นายชยพล มะโนเมือง
ชื่อวิจัยในชั้นเรียน : การศึกษาผลการใช้ชุดทดลองปฏิบัติการต่อวงจร
ควบคุมมอเตอร์ไฟฟ้าระดับชั้น ปวช.๓
วิทยาลัยการอาชีพกันตัง จังหวัดตรัง
ปีการศึกษา : ๒ / ๒๕๖๗

การศึกษาค้นคว้า เรื่อง การศึกษาผลการใช้ชุดทดลองปฏิบัติการต่อวงจรควบคุมมอเตอร์ ไฟฟ้า
ระดับชั้น ปวช.๓

โดยใช้ ชุดทดลองปฏิบัติการต่อวงจรควบคุมมอเตอร์ วิทยาลัยการอาชีพกันตัง จังหวัดตรัง เพื่อแก้ไข
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การแก้ไขผลสัมฤทธิ์ภาคปฏิบัติการต่อวงจรมอเตอร์ไฟฟ้า ของนักเรียน
ระดับชั้นปวช.๓ สาขาไฟฟ้ากำลัง โดยใช้ ชุดทดลองปฏิบัติการต่อวงจรควบคุมมอเตอร์ไฟฟ้าระดับชั้น
ปวช.๓ วิทยาลัยการอาชีพกันตัง จังหวัดตรัง ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ จำนวน ๓ คน ได้มา
โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ ๑. แบบฝึก
เสริมทักษะ จำนวน ๕ ชุด ๒. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าร้อยละ
ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนของกลุ่มเป้าหมายจำนวน
๓๐ ชื่อ

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึก
เสริมทักษะ เรื่องผลการใช้ชุดทดลองปฏิบัติการต่อวงจรควบคุมมอเตอร์ ไฟฟ้าระดับชั้น ปวช.๓ โดย
ใช้แบบฝึกเสริมทักษะ วิทยาลัยการอาชีพกันตัง จังหวัดตรัง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ
๘๐ และจากการวิจัยพบว่าแบบฝึกเสริมทักษะสามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นจน
สามารถทำให้กลุ่มเป้าหมายผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้